

24 K. Human. Vetenskapssamf. i Lund Årsberättelse 1929—30

av en typ såsom utmärkande talet 3, 3 därpå följande av motsatt typ såsom ävenledes hänvisande på talet 3 o. s. v. På sådant vis har man fått talserien 3+3+3+2+3+5 och tolkat denna såsom 3:e runan i 3:e ätten nedifrån (3+3), alltså *þ*; 2:a runan i 3:e ätten (3+2), alltså *u*; 5:te runan i 3:e ätten (3+5), alltså *r*. Resultatet, runföljden *þur* (av skilda forskare tolkad olika), ger enligt min mening ingen evident lösning. Vare sig detta *þur* tolkas såsom 'var dristig' eller såsom 'Tor'¹, vinnas intet naturligt sammanhang med det föregående. Till min nya läsning av lönnskriftspartiets övriga text passa dessa tydningsförsök ännu sämre än i vissa tidigare förslag till tolkning av det kryptografiska partiet på Rökstenen. Sett från den ståndpunkt, till vilken jag nu bragt tolkningen av inskriftens lönnskrift, vore på detta ställe en ideal lösning en sådan, som läte oss fatta slutet av det hela så, att detta parti visade sig stå i syntaktisk och formelmagisk kongruens med de närmast föregående sinsemellan kongruenta uttrycken, varvid en mening framkomme, som otvunget kunde fattas såsom hänsyftande på någon viss omständighet i den fornnordiska myt, på vilken den bokstavsmystiska texten hittills, så vitt jag kunnat finna, undantagslöst synes hänsyfta.

Det vore också egendomligt, om icke de så talrika chiffertecknen skulle kunna tolkas på ett sätt, som gäve ett mera meningsfullt och även något rikare innehåll åt kryptogramserien. Reflekterar man närmare över enskildheterna, visar det sig också, att denna art av chiffer kan lösas enligt ett helt annat system än det, som hittills förmodats ligga till grund för densamma. En nyckel erbjuder sig verkligen, som i den ledande principen ansluter sig till redan av forskningen kända kryptografiska grepp hos de gamle runmästarna: Om vi i enlighet med principen för närmast föregående teckengrupps chiffer räkna med, att man i \downarrow liksom även i \uparrow (bägge med en kvist upptill och en nedtill) har att se ett kryptogram för *t*-runan såsom 1:a tecknet i 1:a ätten nedifrån, få vi en ny och mera lovande utgångspunkt för uppspårande av ett rikare

¹ Så enligt LÄFFLER och BUGGE (jfr *Der Runenstein von Rök*, 1910, s. 119); v. FRIESEN, *R*, s. 86 och s. 88, tolkar däremot: »var dristig».